

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

18. An supradicae Vnctiones facienda sint in modum Crucis, saltem ex
necessitate praeepti? Ex part. 3. tr. 4. res. 177. aliàs 178. p. 254.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. XVIII.

An supradicta Vnctiones faciendae sint in modum Crucis saltem ex necessitate precepti? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 177. alias 178.

Sup. hoc su-
pra in Ref. 2.
§. In omni-
cursum ad
medium, &
in Ref. 10. §.
ultim. & pro
extrema ne-
cessitate in
aliis Ref. hu-
ius tract.

§. 1. **A**firmatiuum sententiam docet Syluester verb. vntio, §. 2. & glossa in cap. nunquid, de consecr. dist. 5. cum Petro de Ledesma in summa, tom. 1. de sac. Extr. Vnt. cap. 2. concl. 2. diff. 2. & Didaco Nugno in addit. ad 3. part. 9. 29. art. 6. vbi sic asserit. Mortale peccatum est, facere vntiones sine figura Crucis. Probat, quia est contra communem consuetudinem Ecclesiae in re graui. Vnde falsa, & improbabilis mihi videtur sententia Suarez, dicentis non esse graue peccatum omittere Crucem. Ita Nugnus. 2. Sed hic auctor, vt alibi etiam notauimus, nimis audacter se gerit in censurandis opinionibus. Vnde ego puto opinionem Suarez, quam ipse falsam, & improbabilem putat, esse probabilissimam, scilicet contemptu, & scandalo; quia nullum est expressè latum preceptum de hac re, neque constat consuetudinem sub hac existimatione introduciam esse. Vnde si quis Sacerdos vngeret infirmum, non in modum crucis, malè quidem faceret, non tamen peccaret mortaliter. Et ita nostram, & Suarez sententiam tenent Becanus de Sacram. cap. 27. quæst. 3. num. 3. Layman in Theol. mor. lib. 5. tract. 8. cap. 3. num. 7. Fillicius tom. 2. tract. 3. cap. 3. n. 75. Coninch. de Sacram. dist. 19. dub. 2. num. 7. Zambranus de cas. occurrentibus tempore mortis, cap. 5. num. 1. 2. & alij.

RESOL. XIX.

Notatur aliqua circa Ritus administrandi Sacramentum Extreme Vnctionis.

Et an omittere recitationem Psalmorum, & Litaniarum, & omnia, quae in Manuali dicenda praescribuntur, dum infirmus vngitur, sit peccatum mortale, si absque necessitate omittantur.

Et an Sacerdos vnum saltem Clericum debeat adhibere, si possit, qui illum iunet in Orationibus, & responsionibus?

Et an in casu necessitatis Sacerdos non habens Clericum, neque alium, possit vti in responsionibus ministerio feminae sine peccato?

Et an Sacerdos in defectu olei eiusdem anni possit vti oleo veteri alterius anni.

Et cursum docetur neque esse de precepto singulis annis oleum infirmorum reuocari.

Et an Extrema Vnctio administranda sit cum superpelliceo, stola, & lumine?

Et an in casu necessitatis, si praedicta non extarent, possit Sacerdos, his non adhibitis Extremam Vnctionem ministrare?

Et deducitur, an liceat ad praebendum Viaticum dicere Missam sine indumentis?

Et an Sacerdos, si non haberet superpellicem possit sine illo ministrare Viaticum infirmo morituro? Ex p. 9. tract. 6. & Misc. 1. Ref. 45. alias 46.

§. 1. **I**nter alios ritus, hoc Sacramentum administratur cum recitatione Psalmorum Poenitentialium, & Litaniarum, & omnia, quae in Manuali dicenda praescribuntur, dum infirmus vngitur. Sed, an ista omittere absque necessitate, sit peccatum mortale, negat Paluas tom. 4. tract. 27. dist. vnica. punct. 8. num. 14. Granado in 3. part. D. Thomae, & contr.

S. tract. vnica, dist. 8. num. 8. vbi sic ait: [Ad extremum nota, in administratione huius Sacramenti recitanda esse omnia, quae praescribuntur in Manuali acceleratio mortis aliud exigat, vt notauit Henr. quæ cap. 12. §. 5. si extra hunc casum omittentur, non credo peccari mortaliter, scilicet contemptu, quia non est in Manuali verbum, quod indicet, hoc esse graue preceptum, vt patet ex Rituali Romano edito iussu Pauli V. anno 1617. quod ab omnibus seruari hortatur, licet non praecipiat. Si vero in aliqua Synodo sub graui precepto id statueretur, obligaret sub mortali, extra casum necessitatis, aut magis periculi prouenientis ex contagioso morbo.] Ita de-

2. Item, adhibere debet Sacerdos vnum saltem Clericum, si haberi possit, qui illum iunet in orationibus, quae ad hoc Sacramentum praemittuntur, recitandis; alioq; solus Sacerdos potest omnia praerogare, vt expressè definit Alexander III. Quæst. de verb. sig. his verbis: Sacerdos vno presente Clerico, & etiam solus, potest infirmum vngere.

3. Sed, an in casu necessitatis, Sacerdos non habens Clericum, neque alium, possit vti in responsionibus ministerio feminae, sine peccato? Affirmatiuè respondit Quintanaduenas in Theol. mor. tom. 1. tract. 5. singul. 6. num. 3. sic asserens: Nullum inus non peccatum mortaliter fecerunt Sacerdoti sacram Vnctionem consentientem respondendum, nec Sacerdotem id ei consentientem, existimo: non contra prohibendum, & indecens est, vt in Missa recitatione, & aliquis necessitas excusari de hoc non erit mortale.] Hæc ille Sed Leander de Sacram. tom. 1. tract. 4. dist. 4. quæst. 22. tenet, etiam, extra casum necessitatis posse Sacerdotem hoc Sacramentum solum administrare, & sibi respondeere: & citat Vegam, Bonacinam, Archangelum, Puffum, & alios. Sed ego hoc admitterem in casu necessitatis cum Toletto, Sà, Grassio, & aliis.

4. Item poterit Sacerdos in defectu olei eiusdem anni, vti oleo veteri alterius anni. Quin etiam patet Henriquez lib. 2. de Sacram. cap. 29. num. 3. vultio precepto Sacerdotem prohiberi infirmos vngere oleo veteri. Ad quod confirmandū asserit in sua Glossa, sub L. V. auctoritatem, tam Theologorum, quam vtriusque Iuris peritorum Salmanticensium, qui post longam consultationem id determinarunt. Vnde videtur Auth. lib. 3. c. 8. n. 2. in fine, docet, neque esse de precepto, singulis annis oleum infirmorum reuocari. Et hæc omnia obseruat etiam Amicus in Cor. Theol. tom. 8. dist. 19. sect. 14. n. 113; sed aliqui opinionem Henriquez non admittunt: verum nouissime illum docet Leander de Sacram. tom. 1. tr. 4. dist. 2. q. 11. & perit ipsum Lublinus, Ledesma, Ludouicus de S. Iuan, & alij: sed communiter contrarium docent DD.

5. Item, administranda est Extrema Vnctio cum superpelliceo, & stola: sed an in casu necessitatis, non extarent dicta ornamenta, & infirmus moriturus possit, his non adhibitis, ministrari? negat absolute Suarez, Reginaldus, & alij. Amicus contra dicit, si infirmus alterius Sacramenti capax non esset, Sed Leander, quem citat, & sequitur Quintanaduenas vbi supra, singul. 5. num. 4. absolute concedit. Et quidem, licet Sacerdos non possit contra morem, ad praebendum Viaticum dicere Missam sine indumentis: tamen est dispar ratio pro casu nostro: nam, vt rectè obseruat Amicus vbi supra, num. 217. in Sacrificio Missæ conficitur Sacramentum, & Sacramentum Sacramentorum, & ideo maior est adhibenda reuerentia: in nostro vero casu solum ministratur Sacramentum, quod, licet non sit necessarium, est tamè valde vtile: ergo, &c. Et hoc quidem a fortiori